

Дзітлярыйчы і мастацтва

Год выдання 36-ы
№33 [2187]
25 красавіка 1967 г.
АСТАРАК
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНнікаў БССР

З ЛЕНІНЫМ У СЭРЦЫ, ПА ЛЕНІНСКІМ ШЛЯХУ

Уладзімір Ільіч Ленін... Няма для савецкіх людзей імя больш блізкага і дарагога. Ва ўсіх справах, ва ўсіх дзіяснінчых нашай партыі і народа — бліжэй яго палымнага сэрца, мудрасці, вялікага тэарэтычнага марксізма, стратэгіі і арганізатарства.

УРАЧЫСТАЕ ПАСЯДЖЭННЕ У МАСКВЕ, ПРЫСВЕЧАННЕ 97-Й ГАДАВІНЕ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ У. І. ЛЕНІНА

Разам з ім гэты вялікую дату адзначаюць мільёны замежных сяброў.

Светлы і святочна прыгожы Крамлёўскі Палац з'яўдаўся прадстаўніцкай працоўных стэліцы і Падмоўскай прышлі сядзі 22 красавіка на ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае 97-й гадавіне з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча.

П. Н. Дзямічэў, Д. Ф. Усцінаў. Месцы ў прэзідыуме займаюць таксама ветэраны ленінскай партыі А. А. Андрэеў, А. І. Мікеян, М. М. Швэрнік, Ф. Н. Патроў, Л. А. Фодіца, А. В. Арцюхіна, М. А. Коміна-Александровіч і іншыя. Тут жа — нацыянальны старшыня Кампарты Канады Цім Бек і іншыя замежныя госці.

Крамлёўскага Палаца з'яўдаў Дзяржаўны Гімн Савецкага Саюза. Слова для адрыва атрымлівае член Палітбюро ЦК КПСС, сакратар ЦК КПСС А. П. Кірыленка. В вялікім натхненнем удзельнікі ўрачыстага пасяджэння выканалі партыйны гімн «Інтэрнацыянал». Майстры мастацтваў Масквы далі для прысутных вялікі святочны канцэрт.

ПАД СЦЯГАМ ЛЕНІНІЗМА — ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ СПРАВЫ КАСТРЫЧНІКА

ДАКЛАД т. в. А. П. КІРЫЛЕНКІ НА ўрачыстым пасяджэнні, прысвечаным 97-й гадавіне з дня нараджэння У. І. ЛЕНІНА

Таварышы! Сярод слаўных імён, з якімі звязаны вялікія рэвалюцыйныя пераўтварэнні дваццатага стагоддзя, імя Уладзіміра Ільіча Леніна з'яўляецца самым дарагім і бліжэй сэрцу кожнага працоўнага чалавека. Светлы вобраз Леніна — стваральнік нашай партыі і Савецкай дзяржавы, правядзін і настаўнік працоўных усіх краін — жыве і будзе жыць вечно ў памяці нашага і ўсіх будучых пакаленняў.

Сяня савецкія людзі, усе прагрэсіўныя сілы міру адзначаюць Дзень нараджэння Леніна. Сяня гэта знамянальная дата мае асаблівае значэнне ў сувязі з 50-годдзем Вялікай Настрычынчай сацыялістычнай рэвалюцыі, да якой з велізарным натхненнем рухуюцца народы Савецкай краіны і нашы замежныя сябры.

Леніна створанай і загартаванай ім Камуністычнай партыі належыць гістарычная заслуга творчага развіцця вучэння Маркса і Энгельса, лератарыя марксізма ў рэальную практыку сацыялістычнага пераўтварэння. Марксізм для Леніна быў наштоўны «не ў сэнсе аднаго толькі тлумачэння мінулага, але і ў сэнсе абавязанага прадбачэння будучага і смелай практычнай дзейнасці, накіраванай да яго ажыццяўлення» (Поўны збор Твораў, т. 28, стар. 75).

Ленінізм і гэты асабліва кожны дзень жыцця нашага народа, кожны крок яго на шляху да вялікай мэты — камунізма. Вызначаныя асноўныя напрамкі сваёй чутравай і зменнай палітыкі, намячаныя найбольш эфектыўны шляхі вырашэння задач гаспадарчых і культурнага будаўніцтва, наша партыя і яе Цэнтральны Камітэт наўхільна прытрымліваюцца ленінскага запавядаў. У Леніна шукаюць і знаходзяць адказы на хвалюючыя пытанні будаўніцтва новага грамадства ў краінах сацыялізма, брацкія камуністычныя і рабочыя партыі. Ідэямі Леніна натхняюцца брацкія партыі і знаходзяць адказы на хвалюючыя пытанні будаўніцтва новага грамадства ў краінах сацыялізма, брацкія камуністычныя і рабочыя партыі. Ідэямі Леніна натхняюцца брацкія партыі і знаходзяць адказы на хвалюючыя пытанні будаўніцтва новага грамадства ў краінах сацыялізма, брацкія камуністычныя і рабочыя партыі.

САЦЫЯЛІЗМ — ЖЫВОЕ ў ВАСАБЛЕННЕ ЛЕНІНІЗМА

Таварышы! Пяць паслядніх дзесяцігоддзяў гістарычнай працы і барацьбы нашай партыі і народа прысвечаны ажыццяўленню ленінскага вучэння аб сацыялістычнай рэвалюцыі, аб пабудове сацыялізма і камунізма. Масштабы і глыбіня рэвалюцыйнага пераўтварэння, ажыццёных за гэты час у нашай краіне, іх велізарны ўплыў на лёс чалавечы перамяняюць пацвердзілі гістарычную справядлівасць ленінізма.

Савецкі Саюз на велізарным гістарычным вопыце прадэманстраваў сілу і незыблівасць творчых магчымасцей сацыялістычнага ладу. Сацыялізм правяў сабе як самая прагрэсіўная арганізацыя грамадскага жыцця, ён неабыхва пааскорыў тэмпы сацыяльна-эканамічнага і культурнага развіцця нашай краіны і, што асабліва важна, зварнуў вынікі прагрэсу на карысць усюго грамадства.

Галоўным вынікам барацьбы і працы партыі і савецкага народа па ажыццяўленню ленінскага вучэння з'яўляецца поўная і канчатковая перамога сацыялізма ў СССР і пераход да будаўніцтва камунізма.

Таварышы! Вельмі ўдзячнаму савецкім народам стане асабліва відэавочна, калі ўспомніць, якую спадчыну мы атрымалі ад старога, буржуазна-імперыялістычнага ладу. Радзіца, адзначыў Ленін, забяспечана «сучаснымі прыладамі вытворчасці ў чатыры разы горш за Англію, у пяць разоў горш за Германію, у дзесяць разоў горш за Амерыку» (Поўны збор Твораў, т. 23, стар. 360). Але і тыя прадукцыйныя сілы, якія мела краіна, былі падараны першай сусветнай вайны, а затым імперыялістычнай і рэвалюцыйнай і рэвалюцыйнай эксплуатацыйнымі класамі грамадзянскай вайны. Краіна перажывала гаспадарчую разруху і голад. У той час многія, і не толькі ворагі, лічылі ўстойліва смелую ленінскую задуму ператварыць Расію ў краіну электрычнасці і буйной прамысловасці.

У ЦК КПСС І САВЕЦЕ МІНІСТРАў СССР АБ ПРЫСУДЖЭННІ ЛЕНІНСКІХ ПРЭМІЙ У ГАЛІНЕ ЛІТАРАТУРЫ І МАСТАЦТВА 1967 ГОДА

Цэнтральны Камітэт КПСС і Савет Міністраў СССР, разгледзеўшы прадстаўленыя Камітэтам па Ленінскіх і Дзяржаўных прэміях СССР у галіне літаратуры, мастацтва і архітэктуры пры Саўеце Міністраў СССР пастанавілі прысудзіць Ленінскія прэміі 1967 года:

1. Святлову Міхайлу Аркадзевічу, паэту — за кнігу «Вершы апошніх гадоў».

2. Карэву Кера Абульфар-агла, кампазітэру, народнаму артысту СССР — за музычны балет «Сцежка грому».

3. Маісева Ігару Алксандравічу, балетмайстру, народнаму артысту СССР — за канцэртную праграму 1965 г. Дзяржаўнага акадэмічнага ансамбля народнага танца СССР.

4. Пінававу Юрыю (Георгію) Іванавічу, народнаму мастаку РСФСР — за сэрью карцін «Новыя кветкі».

5. Сіманаву Гэбару Мікаеавічу, рыжскаму, народнаму артысту СССР — за пастанову п'ес класічнай і савецкай драматургіі ў Дзяржаўным акадэмічным тэатры імя Яў. Выхвангава.

СЕСІЯ ВЯРХОўНАГА САВЕТА БССР

21 красавіка скончыла работу першая сесія Вярхоўнага Савета Беларускай ССР сёмага склікання.

У другі дзень работы сесіі дэпутаты заслухалі справаздачу Мандатнай камісіі, а таксама абмеркавалі даклад па другому пункту пераду дня — аб стане жыллага і культуры на-бытавога будаўніцтва ў вёсцы ў Віцебскай вобласці.

Старшынёй Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР аднаголасна выбраны В. І. Калозь. Па прадстаўленню Старшыні Савета Міністраў БССР Ц. Я. Кісялёва дэпутаты разгледзелі і аднаголасна зацвердзілі склад урада рэспублікі.

АД ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПСС, ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОўНАГА САВЕТА СССР І САВЕТА МІНІСТРАў СССР

Цэнтральны Камітэт КПСС, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савет Міністраў СССР з глыбокім смуткам паведамляюць, што 24 красавіка 1967 года пры завяршэнні выпрабавальнага палёту на касмічным караблі «Саюз-1» трагічна загінуў адзін з першых пакарыцеляў космасу, таленавіты выпрабавальнік касмічных караблёў, член КПСС, лётчык-касманаўт СССР, Герой Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнік Камароў Уладзімір Міхайлавіч.

Цэнтральны Камітэт КПСС, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР, Савет Міністраў СССР

Паведамленне ТАСС аб гібелі лётчыка-касманаўта СССР, Героя Савецкага Саюза, інжынер-палкоўніка КАМАРОВА Уладзіміра Міхайлавіча

Як паведамлялася, 23 красавіка 1967 года ў Савецкім Саюзе быў выведзены з мэтай лётных выпрабаванняў на арбіту Зямлі новы касмічны карабэль «Саюз-1», пільтаваны лётчыкам-касманаўтам СССР, Героем Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнікам Камаровым Уладзімірам Міхайлавічам.

Пасля ажыццяўлення ўсіх аперацый, звязаных з пераходам на рэжым пасадкі, карабэль паспяхова прайшоў найбольш цяжкі і адказны ўчастак тармажэння ў шчыльных слаях атмасферы і поўнаасцю пагасіў першую касмічную скорасць.

Аднак пры адкрыцці асноўнага купала парашута на сямікіламетравай вышыні, паводле папярэдніх даных, у выніку сирчвання строп парашута касмічны карабэль зніжаўся з вялікай скорасцю, што з'явілася прычынай гібелі У. М. Камарова.

Лётчык-касманаўт СССР Уладзімір Міхайлавіч КАМАРОў

24 красавіка 1967 года пры завяршэнні выпрабавальнага палёту на касмічным караблі «Саюз-1» трагічна загінуў адзін з першых пакарыцеляў космасу, член КПСС, Герой Савецкага Саюза, лётчык-касманаўт СССР, інжынер-палкоўнік Камароў Уладзімір Міхайлавіч.

Улічваючы высокую якасць У. М. Камарова як лётчыка-інжынера і касманаўта, у 1964 годзе яму было даручана адназначнае заданне Партыі і Урада: узначаліць зніжак першага савецкага многасамалёвага касмічнага карабля «Узыход-1», вынашча складаную праграму новых выследванняў і выпрабаванняў у космасе. Гэта заданне Радзімы было выканана з гонарам.

За ўзорнае выкананне заданню Партыі і Урада ў асяніні касмічнай прасторы У. М. Камароў прысвоена высокае званне Героя Савецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна і медала «Залатая Зорка». Ён быў узначаленым ордэнам Чырвонай Зоркі, многімі медаламі, а таксама ўдасцено ўрадавых узнагарод рада замежных краін.

Пасля заканчэння спецыяльнай сярэдняй школы ВПС Уладзімір Міхайлавіч паступіў вучыцца ў Батэйскае ваенна-авіяцыйнае вучылішча лётчыкаў, якое паспяхова скончыў у 1949 г., а затым служыў у часці авіяцыйнай авіяцыі Ваенна-паветранай авіяцыі Ваенна-паветранай авіяцыі Ваенна-паветранай авіяцыі.

У 1954 годзе ён вучыўся ў Ваенна-паветранай інжынернай акадэміі імя Жукоўскага, якую скончыў у 1959 годзе.

Яго імя заўсёды будзе служыць прыкладам гераізму, мужнасці і адвагі, клікаць на новыя подзвігі ў славу нашай вялікай сацыялістычнай Радзімы.

УКАЗ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОўНАГА САВЕТА СССР АБ УЗНАГОРДЖЭННІ ГЕРОЯ САВЕЦКАГА САЮЗА Лётчыка-КАСМАНАўТА СССР КАМАРОВА У. М. ДРУГІМ МЕДАЛЕМ «ЗАЛАТАЯ ЗОРКА»

За гераізм, мужнасць і адвагу, прыпулены пры ажыццяўленні выпрабавальнага палёту новага савецкага касмічнага карабля «Саюз-1», узнагародзіць Героя Савецкага Саюза лётчыка-касманавіч Камарова Уладзіміра Міхайлавіча другім медалем «ЗАЛАТАЯ ЗОРКА» (пасмяротна) і ўстанавіць бюст на радзіме герая.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР М. ПАДГОРНЫ, Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР М. ГЕАРГІДЗЕ, Масква, Крэмль, 24 красавіка 1967 г.

